

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: L. H.
státní příslušnost Alžírsko

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Křížákem
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-221/LE-VL17-LE31-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 3. 4. 2023 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou, neshromáždil si dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nedostatečně zjistil skutkový stav. Doplnil, že má berberskou národnost, vyznává islám, nebyl členem politické strany a nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání. V průběhu správního řízení žalobce objasnil, že v Alžírsku jako Berber odmítá nastoupit základní vojenskou službu z důvodu pacifistického přesvědčení. Z důvodu hrožících sankcí za nenastoupení k vojenské službě se obává o svou svobodu a život.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu; bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 6. 3. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Učinil tak poté, co byl rozhodnutím Policie ČR ze dne 2. 3. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, když byl žalobce dne 1. 3. 2023 kontrolován hlídkou Policie ČR a bylo zjištěno, že nemá na území ČR oprávnění k pobytu. Při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl, že není členem žádné politické strany ani hnutí. Popsal svou nelegální cestu do Evropy s tím, že má namířeno do Francie. O mezinárodní ochranu požádal, protože nechce jít v Alžírsku na rok a půl na vojnu, ve vlasti je špatná životní úroveň a není tam práce. Ve městě Oran je rasismus a pro berbery tam není dost práce. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany následně doplnil, že o azyl požádal čtvrtý den po zadržení, rozhodl se požádat o azyl, jelikož byl zde zadržen. Ve vlasti nikdy neměl problémy se státními orgány.
5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu ze dne 27. 10. 2022 a dále Informace MZV ČR ze dne 5. 10. 2022 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do Alžírsko.
6. Žalobce se výslovně vzdal svého práva podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
7. Následně dne 21. 3. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je neochota žalobce absolvovat základní vojenskou službu, špatná ekonomická situace v Alžírsku, nedostatek práce a diskriminace Berberů. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb., Alžírsko za bezpečnou zemi původu, v Alžírsku obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Žalovaný rovněž připomněl okolnosti zadržení a zajištění žalobce. Žalobcova žádost je podána účelově.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situací v Alžírsku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
11. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 - který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
12. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
13. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Alžírsko za bezpečnou zemi původu.
14. Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Alžírsku jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Alžírska jako bezpečné země původu. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
15. Pokud se jedná o argumentaci doplněnou ustanoveným zástupcem žalobce v jeho podání ze dne 7. 6. 2023, kterou by bylo možno považovat za další žalobní námítky, konstatuje krajský soud, že k těmto nepřihlížel, neboť byly vzneseny po uplynutí lhůty stanovené v § 71 odst. 2 s. ř. s. V té souvislosti krajský soud poukazuje na to, že s ohledem na žádost žalobce o

ustanovení zástupce obsaženou v jeho žalobě podané poslední den lhůty stanovené k jejímu podání (dne 11. 4. 2023, když napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 27. 3. 2023), neběžela po dobu od podání žádosti o ustanovení zástupce až do pravomocného rozhodnutí o ní ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby, a tedy ani lhůta pro rozšíření žalobních bodů. Jelikož však byla žaloba podána poslední den lhůty k jejímu podání, lze konstatovat, že žalobci k rozšíření žalobních bodů zbýval pouze 1 den po právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o ustanovení zástupce. Usnesení o ustanovení zástupce žalobci nabylo právní moci dne 11. 5. 2023, k doplnění žalobních bodů však došlo až podáním ze dne 7. 6. 2023.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. ledna 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce